

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. Пловдив, 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова като разгледа докладваното от Надежда Ив. Желязкова Каличкова Въззивно търговско дело № 20225001000617 по описа за 2022 година

за да се произнесе, намери за установено следното:

Производство по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Обжалвано е решение № 260178 от 12.07.2022г., постановено по т.д.№ 333 по описа за 2019г. на ОС Пловдив, с което е осъдено „Г.“ ЕАД ЕИК *** да заплати на А. П.а Т. ЕГН ***** от гр. П., ЖК Т., бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 сумата от 42 000 лв., частично от 120 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие получени множество счупвания и телесни увреди, причинени при ПТП, станало на 01.08.2018г. в гр. П., бул. О. на кръговото движение при ул. Ш., причинено виновно от А.В.С., при управление на лек автомобил марка „Ф.“, модел „С.“ с д.к. № ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане и сумата от 2169.12 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за съхранение на мотоциклет „Х.г“ и за лечение на получени от ищеца счупвания на подбедрицата и глезена, причинени при същото ПТП, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане и е ангажирана отговорността на ответника за разноски.

Решението е обжалвано от ответника „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. Ц. № 47А, представлявано от изпълнителния

директор С.Б., чрез юристконсулт Д. З. в посочените осъдителни части с твърдения за неправилност, поради нарушения на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, а искането отправено до въззивния съд е решението в обжалваните части да бъде отменено и постановено друго, с което исковете бъдат отхвърлени, евентуално и в случай, че съдът приеме, че водачът на лекия автомобил, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника има вина за станалото ПТП, то настоява приноса на мотоциклетиста да бъде определен на 90 %. Претендира разноски за двете инстанции.

В срока за отговор е постъпил такъв от ищеца А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8, представляван от адв. С. Ч., с който излага доводи за неоснователност на въззивната жалба. Не претендира разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност и при съобразяване предметните предели на въззивното производство, намери за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искове на А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 срещу „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. Ц. № 47А с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ. Твърденията в исковата молба, на които са основават исковете се свеждат до следното: при ПТП, станало на 01.08.2018г. в кръговото кръстовище в гр.П., бул.О. при ул.Ш., при управление на мотоциклет „Х.г“ ищеца е претърпял пътнотранспортно произшествие, причинено от А.В.С., която е управлявала в нарушение на правилата за движение по пътищата и конкретно на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на чл.25, ал.2 от ЗДвП; на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, чл. 20, ал. 2 от ЗДвП лек автомобил марка „Ф.“, модел „С.“ с д.к.№ **. Твърди, че за станалото е било образувано д.п. № 74/2018г по описа на ОД на МВР - Пловдив и пр.пр. № 7185/2018г по описа на Районна прокуратура Пловдив, след запознаване с материалите, по които ищецът е конкретизирал обстоятелствата по механизма на произшествието и допуснатите нарушения от страна на водача А.В.С., като твърди, че същото е настъпило, вследствие несъобразяване на поведението ѝ с другия участник в движението, мотоциклетистът Т., доколкото не се е убедила, че няма да създаде опасност за него, не е съобщила неговото положение, посока и скорост на движение, навлизайки от лента за движение, която не ѝ позволява завиване на ляво, както и навлизайки от път без предимство в кръговото кръстовище, където се е движил ищеца. Сочи още, че водачът С. е предприела рязка смяна на посоката и на лентата си на движение, от движение направо в движение вляво, без да се увери, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, с което е нарушила чл.5, ал.2, т.1 от ЗДвП, чл. 25, ал.1 и ал.2 ЗДвП, чл.36, ал.1 от ЗДвП, чл.38, ал.1 от ЗДвП, чл.77, ал.1 от ППЗДвП, чл.77, ал.3 от ППЗДвП, чл.81, ал.1 от ППЗДвП, чл.50, ал.1 отЗДвП, чл.104, ал.1 от ППЗДвП. С така допуснатите

нарушения С. е причинила удара по непредпазливост, вследствие, който ищеца е получил множество счупвания на подбедрица, открито; Фрактура крурис декстра аперта; Множество охлузвания и натъртвания, наложили и транспортирането му в УМБАЛ „С.“ ЕАД - гр.П., където претърпял няколко оперативни интервенции и медицински изследвания, първата от които по спешност, поради множеството открити счупвания на подбедрицата и счупената дясна ръка. Твърди, че му били поставени Киршнерови спици и заключваща плака за дистална фрактура на тибия, анатомично контурирана. Наложило се дълго време да остане на легло, за да не натоварва крайниците, което направило невъзможно задоволяване на ежедневните му битови нужди и потребности - хранене, къпане, тоалет, за което разчитал на помощ от близките му. Ищецът сочи, че през възстановителния период се наложило провеждането на физиотерапия и рехабилитация, като за дълъг период от време се придвижвал с патерици и изцяло зависел от близките си при своите излизания - основно за посещения в болнични заведения. Твърди, че на близките си разчитал и финансово, тъй като бил в невъзможност да работи за дълъг период от време. Всичко изложено променило начина му на живот, който преди ПТП-то бил активен, срещал се и общувал с много приятели, а след претърпяното не искал да се вижда с никого, затворил се в себе си и малко неща могли истински да го развеселят. Ищецът твърди, че се съсредоточил в своето оцеляване, за да не натоварва близките си, което допринесло за изживяването на допълнителни отрицателни емоции и притеснения за бъдещето му, депресирал се, не можел да спи и сънувал кошмари. По цялото си тяло имал белези, от инцидента, които му напомняли за преживяното и оказвали негативно влияние върху самочувствието му, тъй като щели да останат за цял живот. Като твърди, че гражданската отговорност на виновния водач към момента на ПТП-то е била застрахована в ответното дружество, както и че е отправил претенция до отговорния застраховател, но той нито е определил, нито е заплатил обезщетение, ищеца настоява съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 60 000лв., частично от 120 000лв., ведно със законната лихва, считано от 01.08.2018г., датата на настъпване на увреждането до окончателното ѝ изплащане, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие получените от него множество счупвания на подбедрицата, фрактура на глезена, както и на страданията от емоционално естество, изразяващи се в стрес, потиснатост и безпокойство, както и обезщетение за имуществени вреди в общ размер от 3098,74лв., представляващи извършени разходи за лечение, както следва: 1560лв. – разходи, направени на 02.08.2018г. за заключваща плака за дистална фрактура на тибия, анатомично контурирана/комплект със заключващи винтове/, необходими при извършването на оперативната интервенция; 40лв. - разходи направени на 06.08.2018г. за Киршнерови игли С-16; 30,55лв. - разходи направени на 12.08.2018г. за закупуването на медикаменти Хепароид зентива унв.100, Цикатридина спрей; 1048лв. - разходи направени на 01.09.2018г. за

Рингова инвалиди аколичка с чужда помощ, комбиниран стол за тоалет и баня, проходилка, подмишница патерица, необходими за придвижване и обслужването на физически ежедневни нужди; 100лв. - разходи направени на 21.09.2018г. за такса паркинг, поради невъзможност да се придвижва и да се разпорежи с управлението от него мотоциклет при процесното ПТП; 58лв. - разходи направени на 13.08.2018г. за потребителска такса за 10 дни престой в болницата; 22,99лв. - разходи направени на 05.08.2018г. за медикамент Цикатридина спрей; 21,77лв. - разходи направени на 09.08.2018г. за медикаменти Цикатридина спрей, Балсам леден; 24,10лв. - разходи направени на 09.08.2018г. за медикаменти; 5,80лв. - разходи направени на 12.09.2018г. за ортопедична ЛКК; 22,43лв. - разходи направени на 19.08.2018г. за медикаменти Цикатридина спрей, ДефламоЛ УНВГ 18гр.; 18,02лв. - разходи направени на 08.08.2018г. за медикаменти ксилометазолин, прегагамма; 146,08лв. - разходи направени на 13.08.2018г. за Медикаменти-Цикатридина спрей, Центрокуин, Фраксипарин шприц, Милгама, Прегабалин, ведно със законната лихва от съответната дата на извършване на всеки разход до окончателното му изплащане, като всички вреди са следствие от претърпяно пътнотранспортно произшествие на 01.08.2018г. в гр. П., бул.О. на кръговото движение при ул.Ш., причинено виновно от А.В.С. при управлението на лек автомобил марка „Ф.“, модел „С.“ с д.к.№ ***.

Ответникът – „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., бул. Ц. № 47А, представлявано от изпълнителния директор С.Б., чрез юристконсулт Д. З. е депозирал писмен отговор в срока по чл. 367 ГПК, с който оспорва исквете по основание и размер. Оспорва наличието на основния елемент от фактическия състав на деликта – противоправно и виновно поведение на застрахования при него водач и размера на предявената претенция, като счита същата за завишена, а тази за имуществени вреди за неоснователна, поради неустановена причинна връзка между претърпяните увреди и направените разходи. Навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, като твърди, че пострадалия с действията си е станал причина за настъпилото ПТП. Оспорва и претенцията за присъждане на законната лихва, както и момента, от който същата се претендира, като твърди, че най – ранния момент, от който застрахователя изпада в забава е 29.01.2019г.. Признава, че гражданската отговорност на водача на лек автомобил Ф. С. е застрахована при него, както и че от ищеца е подадена застрахователна претенция, по която е образувана щета № *** от 29.10.2018г..

В срока за подаване на допълнителна искова молба е постъпила такава от ищеца, с която оспорва възраженията на ответника за това, че ПТП не е причинено по вида на водача на лекия автомобил, както и че претендираното обезщетение е прекомерно.

В срока за подаване на допълнителен отговор е постъпил такъв от ответника, с който поддържа наведените вече възражения и оспорва

твърдението на ищеца, че претендираното от него обезщетение е съобразено по размер с присъжданите от съдилищата такива при аналогични случаи.

Съгласно чл. 498, ал.3 КЗ във вр. с чл. 496 КЗ във вр. с чл. 380 КЗ, като допълнителна, специална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия срещу дружеството, застраховало ГО на виновния водач на МПС е изтичането на тримесечен рекламационен срок от сезиране на застрахователя по реда на чл. 380 КЗ за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя по повод плащане на застрахователно обезщетение. В конкретният случай застрахователят е сезиран по реда на чл. 380 КЗ със застрахователна претенция вх. *** от 29.10.2018г., по която застрахователя с уведомление изх. № *** от 12.11.2018г. е поискал заявителя да представи още документи, като липсват данни да е определено и платено обезщетение.

Съгласно чл. 498, ал.3 КЗ, увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение. Процедурата за доброволно уреждане на спора е приключила с отказа на застрахователя да заплати на ищеца застрахователно обезщетение, което обосновава извод за допустимост на прекия иск по чл. 432 КЗ.

Няма спор между страните, а това се установява и от приложеното АНД № 1679/2020г. по описа на РС Пловдив, че с решение № 1086 от 09.07.2020г., постановено по посоченото дело обвиняемата А.В.С. е призната за невинна в това, че на 01.08.2018г. в гр. П. на кръстовището на ул. Ш. и бул. О. при управление на л.а. марка «Ф.», модел «С.» с рег. № *** е нарушила правилата за движение – чл. 20, ал.2 ЗДвП, чл. 47 ЗДвП, чл. 50, ал.1 ЗДвП, чл. 102 ППЗДвП и чл. 104, ал.1 ППЗДвП и по непредпазливост е причинила на А. П.а Т. средна телесна повреда, изразяваща се в отворено раздробено счупване на двете кости на дясната подбедрица, причинили трайно затруднение движенията на долен десен крайник, поради което и е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл. 343, ал.1, б. Б, пр. 2-ро във вр. с чл. 342, ал.1 НК.

Не се спори и че гражданската отговорност на А.В.С. е била застрахована към датата на станалото ПТП при ответното дружество.

Спорните между страните във въззивното производство факти и обстоятелства са очертани от посоченото във въззивната жалба и се свеждат до неправилна преценка и необоснованост на решението в частта, с която е прието, че вина за настъпилото ПТП има и водача на лекия автомобил А.В.С..

Настоящият състав изцяло възприема изложеното от решаващия първоинстанционен съд, че въпреки постановената оправдателна присъда, няма пречка пред гражданския съд да бъдат наведени различни нарушения,

които не са обхванати от задължителната сила, съгласно чл. 300 ГПК на постановената присъда, евентуалното установяване, на които ще обоснове наличието на деликт и съответно ангажиране именно деликтната отговорност на водача на лекия автомобил, респ. функционално свързната отговорност на застрахователя на неговата гражданска отговорност.

От значение за преценка наличието или липсата на наведените от ищеца правонарушения са приетите автотехнически експертизи – първоначална и повторна, както и събраните гласни доказателства, а именно показанията на св. А. С. и Т.Б.. Прочитът на същите установява следния механизъм на ПТП-то: водачът на лек автомобил «Ф. С.» А. С. е навлязла в кръстовището на бул. О. с кръгово движение, образувано с ул. Ш. по средната лента, като се е движила по същата пътна лента, предназначена за движение направо. По същото време ищеца, управлявал мотоциклет «Х.г» е навлязъл в кръстовището с кръгово движение, като е предприел извършване на обратен завой, за да продължи движението си по западното платно на бул. «О.». Уточнено е, както от първоначалната, така и от повторната експертиза, че мотоциклетистът е навлязъл първи в кръстовището, като в един момент е предприел извършване на маневра «смяна на пътна лента» като е навлязъл от лява в средна пътна лента, а водачът на л.а. Ф. С. е отклонил леко автомобила си наляво, вследствие което е последвал удар между предната лява част на лекия автомобил и дясната. Според повторната експертиза няма данни лекият автомобил да е навлязъл в другата пътна лента, а експерта е категоричен в извода, че удара е настъпил в средната лента. Отново от приетата и неоспорена в тази част от страните повторна експертиза се установява, че платното за движение на бул. «О.», северно от кръстовището се състои от три пътни ленти, като лявата е с хоризонтална маркировка «завой на ляво», а маркировката на средната и дясна лента указват движение направо при навлизане в кръговото кръстовище, като в островната част на кръговото кръстовище има пътни знаци БЗ – «Път с предимство за движещите се в кръговото кръстовище», а на входа на кръстовището от бул. «О.» в платното за движение в посока север – юг са поставени пътни знаци Б1 – «Пропусни движещите се по пътя с предимство» и Г12 «Кръгово движение», както и че в зоната на кръговото кръстовище няма хоризонтална пътна маркировка, а широчината на платното за движение не се променя преди и след кръстовището, което според експерта определя наличие на три пътни ленти. Според повторната експертиза, която е неоспорена от страните в случай, че водачът на лек автомобил «Ф. С.» беше запазил първоначалната си посока на движение – направо за излизане от кръстовището, то не биха се пресекли траекториите на движение на процесните превозни средства и удар не би последвал.

Въз основа на посочените данни и установеният механизъм, съдът приема, че вина за настъпилото ПТП имат, както водачът на лекия автомобил «Ф. С.», чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, така и мотоциклетиста - ищец в производството. Вярно е, че лентите за движение

след навлизане в кръговото кръстовище са били немаркирани, но при съобразяване разпоредбата на § 6, т.2 ДР на ЗДвП и данните от повторната автотехническа експертиза за налична широчина на платното за движение, съдът приема, че и в кръговото кръстовище има три пътни ленти, като водача на лекия автомобил се е движил в средната, а мотоциклетиста в лявата лента. Установено е от разпита на А. С., в която част съдът цени показанията ѝ като признания на неизгодни за страната факти, а същите се установяват и от приетата повторна автотехническа експертиза, че С. е «навила волана» с оглед предприемане маневра «завой на ляво», което е сторила от средната лента за движение в кръговото кръстовище, в която се е намирала и в което е навлязла след мотоциклетиста. При тази установена ситуация за водача на лекия автомобил е съществувало задължението по чл.5, ал.1, т.1 ЗДвП да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението и при липса на ограничения на видимостта същия е следвало да възприеме движещия се в съседна лента мотоциклетист и да не предприема извършване на маневра, от лента, която не ѝ позволява «завой на ляво» - чл. 36, ал.1 ЗДвП. От своя страна ищеца е предприел извършване на маневра престрояване от «лявата лента», в която се е движил за извършване на обратен завои в «средна лента» в нарушение на задължението по чл. 25, ал.2 ЗДвП без да се увери, че с предприетото няма да създаде опасност за останалите участници в движението и конкретно движещия се в «средна лента» лек автомобил. Въз основа на коментираното до тук и при съобразяване извода на повторната автотехническа експертиза, че удар не би настъпил в случай, че водача на лекия автомобил не беше променил траекторията си на движение и зачитайки установеното да е извършено от ищеца нарушение на чл. 25, ал.2 ЗДвП, съдът приема, че принос за станалото ПТП имат и двамата водачи и този принос е равен.

Следващият спорен между страните въпрос е свързан с дължимия размер на обезщетението от значение за разрешаването, на който са събраните гласни доказателства и приетата СМЕ.

Пред първоинстанционния съд е разпитана в качеството на свидетел А. И., чиито показания съдът кредитира, като подкрепени от останалите събрани доказателства – писмени и експертно становище и същевременно като отчита, че факти и обстоятелства, досежно претърпени физически и психически болки и страдания са достъпни на лица от най – близкия на увредения кръг, в т.ч. фактически съжител. Така свидетелката твърди, че след станалото ПТП ищеца бил със счупени кости на подбедрицата на левия крак, което наложило поставяне на метална планка за година и три месеца и счупване на лявата ръка, което наложило две операции на палеца и поставяне на множество пирони. Твърди, че и понастоящем изпитва дискомфорт, изразяващ се в болки в подбедрицата, а в лявата ръка няма сила при захват, както и че са останали белези от причиненото му ожулване. Свидетелката сочи, че ищецът изпитвал силни болки, докато бил в болницата, а след това се сринал психически, тъй като имал нужда от помощ при задоволяване на

елементарни хигиенни нужди. Твърди, че станалото се отразило и на финансовото му състояние и пречило професионалното му развитие.

От приетата от първостепенния съд СМЕ се установява, че на ищеца са причинени следните увреждания: открита фрактура на костите на дясна подбедрица, многофрагментна и луксация на китково – дланна става на палеца на лява ръка, които увреждания са в причинна връзка с процесното ПТП. Експертът е констатирал, че на ищеца е проведено болнично, оперативно, физиотерапевтично и домашно лечение, като уточнява, че счупването на дясната подбедрица е довела до трайно затрудняване на движението за 6 месеца, а изкълчването на палеца на лявата ръка до трайно затрудняване на движението на ръката за период от 2 месеца. Конкретно твърди, че откритото счупване на лявата подбедрица е наложило оперативно лечение с открито наместване и метална остеосинтеза и е наложило ползване на помощни средства за придвижване. Експертът уточнява, че ищеца има налични белези и cicatrices по предната част на дясната подбедрица, вследствие раните и хирургическите интервенции и сочи, че всички разходи, за които са представени разходо оправдателни документи са необходими по вид и количество. По отношение на наличието на предпазно облекло и каска вещото лице уточнява, че при съобразяване механизма на получените травми, същите не биха били от значение за намаляване на травматичните увреждания.

Изложените до тук данни, при зачитане на приетото, че вина за причиненото на 01.08.2018г. ПТП имат както ищеца, така и водача на лекия автомобил, налагат да се приеме, че вследствие същото ищеца е претърпял увреждания, довели до описаните в исковата молба болки и страдания, силен емоционален стрес и душевни мъки, които следва да бъдат обезщетени.

Съдът определя размера на дължимото за обезвреда обезщетение като се ръководи от критерия за справедливост, съобразявайки разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и като взема предвид, че понятието справедливост не е абстрактно, а е свързано с преценката на конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се зачетат. Такива обективни обстоятелства в конкретният случай са причиненото телесно увреждане, изразяващо се в множество счупвания, представляващо средна телесна повреда, което е предизвикало болки и страдания у мъж на средна възраст с активен начин на живот, интензивни в първите няколко месеца, наложили неговото обездвижване за период от няколко месеца и предизвикали необходимост от чужда помощ за задоволяване на елементарни битови потребности; нарушили професионалния му път и създали негативни усещания за несигурност, в т.ч. и в финансов план. Преценявайки от една страна възрастта на увредения и факта, че една част от уврежданията са оздравели, макар и с типичните за този вид увреждания болеве усещания при натоварвания и промяна във времето, както и че и понастоящем са наличните белези по тялото му, съдът счита, че справедливия размер на обезщетението по смисъла на чл. 52 ЗЗД е

50 000 лв.. С посоченият размер, според настоящия състав на съда, ще се постигне целта на института за репарация на търпените от ищеца неимуществени вреди, като се съобразят икономическите условия в страната към момента на настъпване на ПТП-то и същевременно се спази общественото разбиране за справедливост, ориентир, за което са нормативно определените лимити по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. От приетият за справедлив размер дължими от ответника са 25 000 лв., предвид приетия от съда равен принос за настъпване на негативния резултат от страна на ищеца и водача на лекия автомобил, чията гражданска отговорност е застрахована при ответника.

Не до същите правни изводи е достигнал и решаващия първоинстанционен съд, поради което и обжалвания негов съдебен акт в частта, с която на ищеца е присъдено обезщетение в размера над 25 000 лв. до 42 000 лв., частично от пълния размер от 120 000 лв. следва да бъде отменено, а иска отхвърлен, като в останалата част решението за присъдено обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде потвърдено.

Предвид приетия равен принос за настъпване на ПТП следва да бъде отменено и решението в частта, с която в полза на ищеца е присъдено обезщетение за имуществени вреди над 1549.37 лв. до присъдените 2169.12 лв., като иска за посочената разлика следва да се отхвърли, а решението в частта, с която е присъдено обезщетение в размер на 1549.37 лв. следва да се потвърди.

Съобразно изхода на спора пред настоящата инстанция, решението следва да бъде отменено и в частта за присъдените разноски за първата инстанция, като вместо него в тежест на ищеца следва да се възложи за заплащане сумата от 723.33 лв., съгласно приложен списък на разноските.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК в тежест на ответника ще се възложи за заплащане държавна такса в размер на 1000 лв. за първата инстанция, а не определената от първоинстанционния съд 1803.95 лв., в която част решението ще се отмени. Първоинстанционното решение следва да се отмени и в частта, с която в тежест на ответника са възложени за плащане разноски по платени от бюджета възнаграждения за експертизи по съразмерност в размер на сумата от 250.16 лв., като му се възложи за заплащане сума в размер на 229.17 лв..

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция на жалбоподателя се дължат разноски, които за въззивната инстанция се изразяват в платена държавна такса и юристконсултско възнаграждение, съразмерно с уважената част от жалбата. Същите възлизат на сума в размер на 573.64 лв., формирана от сбора на заплатената държавна такса за въззивно обжалване и определеното възнаграждение за юристконсулт в размер на 100 лв., съгласно чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съразмерно с уважената част от жалбата, която сума следва да бъде възложена за заплащане в тежест на ответника по жалбата.

Ответника по жалбата не претендира разноски, поради което и съдът не присъжда такива.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260178 от 12.07.2022г., постановено по т.д. № 333/2019 г. по описа на Окръжен съд Пловдив, в частта, с която е осъдено „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 да заплати на А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 *сумата над 25 000 лв. до присъдените 42 000 лв.*, частично от 120 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие получени множество счупвания и телесни увреди, причинени при ПТП, станало на 01.08.2018г. в гр. П., бул. О. на кръговото движение при ул. Ш., причинено виновно от А.В.С., при управление на лек автомобил марка „Ф.“, модел „С.“ с д.к. № ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане; в частта с която е присъдена *сумата над 1549.37 лв. до 2169.12 лв.*, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за съхранение на мотоциклет „Х.г“ и за лечение на получени от ищеца счупвания на подбедрицата и глезена, причинени при същото ПТП, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и в частта с която е осъден „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 да заплати разноски на А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 в размер на 353.73 лв. и същото дружество е осъдено да заплати по сметка на ОС Пловдив сумата от 1803.95 лв. – държавна такса и 250.16 лв. разноски за експертиза по съразмерност *КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:*

ОТХВЪРЛЯ иска предявен от А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 против „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 за заплащане на сумата над 25 000 лв. до 42 000 лв., частично от 120 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие получени множество счупвания и телесни увреди, причинени при ПТП, станало на 01.08.2018г. в гр. П., бул. О. на кръговото движение при ул. Ш., причинено виновно от А.В.С., при управление на лек автомобил марка „Ф.“, модел „С.“ с д.к. № ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане; както и за заплащане на сумата над 1549.37 лв. до присъдените 2169.12 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в

извършени разходи за съхранение на мотоциклет „Х.Г.“ и за лечение на получени от ищеца счупвания на подбедрицата и глезена, причинени при същото ПТП, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260178 от 12.07.2022г., постановено по т.д. № 333/2019 г. по описа на Окръжен съд Пловдив в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 да заплати на „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 сума в размер на 723.33 лв., представляваща разноски направени пред първата инстанция, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 да заплати на „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 сума в размер на 723.33 лв., представляваща разноски направени пред първата инстанция, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА А. П. Т. ЕГН ***** с адрес гр. П., ЖК Т. бл. **, вх. А, ет.3, ап.8 да заплати на „Г.“ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 сумата от 573.64 лв., представляваща разноски пред въззивната инстанция, съразмерно на основателността на въззивната жалба, формирана от сбора на заплатената държавна такса за възивно обжалване и определеното възнаграждение за юристконсулт в размер на 100 лв., съгласно чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съразмерно с уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА Г.„ ЕАД ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., Район С., бул. Ц. № 47А, бл.В, ет.3 да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, Бюджетната сметка на ВСС държавна такса в размер на 1000 лв. за първата инстанция и сума в размер на 229.17 лв., представляваща платени от бюджета възнаграждения за експертизи пред първата инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____